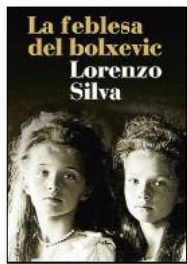

Accents

▶ LLIBRES

LORENZO SILVA La feblesa del bolxevic

COLUMNA, 256 PÀGINES

Una novel·la còmica però inquietant

▶ Un clàssic que arriba per primera vegada en català. El protagonista i narrador d'aquesta història s'estampa contra el descapotable d'una irritant executiva un dilluns a les vuit del matí. Ell es va distreure una mica, però ella no tenia per què frenar en sec ni, per descomptat, escopir tots els insults del diccionari. Una història a cavall entre la comèdia, la intriga i el melodrama. | **DdG.**

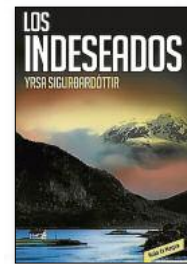

DIVERSOS AUTORS Star Wars. Filosofia rebelde para una saga de culto

ERRATA NATURAE, 288 PÀGINES

Manual de lectura per un mite cultural

▶ *Star Wars* és un veritable mite cultural. I així ho demostra aquest llibre: un conjunt d'assajos sobre la relació d'aquesta saga amb la filosofia, la política, el capitalisme, la tecnologia, la sexualitat, les religions... Aquest volum aborda interrogants per aprofundir en els primers sis episodis i per interpretar els que estan per arribar. | **DdG.**

YRSA SIGURDARDOTTIR Los indeseados

RANDOM HOUSE, 336 PÀGINES

Un «thriller» nòrdic farcit de misteri

▶ Aldis treballa en un centre de menors en la Islàndia rural dels setanta. Una nit, és testimoni d'un esdeveniment perturbador. Poc després, dos nois del centre apareixen morts. Dècades més tard, Odin investiga un suposat cas d'abús sexual. Aviat s'adona que els terribles successos ocorreguts en els setanta semblen estar relacionats amb l'accident en què va morir la seva exdona. | **DdG.**

JOSEP SAMPERE Aquesta nit no parlis amb ningú!

MALES HERBES, 212 PÀGINES

Una història de fantasmes molt reals

▶ L'Òscar viatja per diverses ciutats interpretant un monòleg de terror. Tot sovint se li acosten admiradores amb propostes nocturnes, però sempre acaba dormint sol. El seu germà petit, l'Àngel, és un adolescent a qui les noies no fan cas. El pare s'acaba de divorciar. Tots tres descobriran, en una sola nit, per què és millor no parlar amb ningú. | **DdG.**

NOEL CEBALLOS Internet Safari

BLACKIE BOOKS, 392 PÀGINES

Confessió conspiranoica en clau d'humor

▶ Aquest és el primer assaig que aborda amb una ambició titànica la nostra cultura i la manera en què ens relacionem. Amb un rigor no exempt d'humor, Ceballos indaga el passat, llegeix un present canviant i s'avança al futur per intentar explicar per què compartim el que compartim, per què ens emocionem amb el que ens emocionem, qui ens vigila i qui vigila qui ens vigila. | **DdG.**

JOAQUÍN ESTEFANÍA Estos años bárbaros

GALÀXIA GUTENBERG, 318 PÀGINES

Un balanç gens esperençador

▶ Més pobres, més desiguals, més precaris, menys protegits, més desconfiats, menys democràtics. Aquest és el devastador balanç que ha deixat la crisi econòmica en àmplies zones del món, especialment al sud d'Europa, convertit en el laboratori més gran dels experiments de l'anomenada «austeritat expansiva». Una història de terror que ha hipotecat el futur. | **DdG.**

Els més venuts

FICCIO EN CATALÀ

1 →

El paper del Cèsar
GOSCINNY
SALVAT

2 ↗

El nedador del mar secret
WILLIAM
KOTZWINKLE
NARVONA

3 ↗

Mare i filla
JENN DIAZ
AMSTERDAM

4 ↘

El que no et mata et fa més fort
DAVID LAGERCRANTZ
COLUMNA

NO-FICCIO EN CATALÀ

1 ↗

Temps de segona mà. La fi de l'home roig
S. ALEKSIÉVITX
RAIG VERD

2 ↗

Guia de bolets per dur sota el braç
RAMON PASQUAL
COLUMNA

3 ↘

Sucs verds
CARLA ZAPLANA
COSSETANIAS

4 ↗

La màgia de l'ordre
MARIE KONDO
ARA LLIBRES

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

FICCIO CASTELLÀ

1 →

El secreto de la modelo extraviada
EDUARDO MENDOZA
SEIX BARRAL

2 ↗

El regreso de Catón
MATILDE ASENSI
PLANETA

3 ↗

Los besos en el pan
ALMUDENA
GRANDES
TUSQUETS

4 ↗

Hombres desnudos
ALICIA GIMÉNEZ
BARTLETT
PLANETA

5 ↘

El cártel
DON WINSLOW
RBA

NO-FICCIO CASTELLÀ

1 ↗

Guia práctica para una...
OLDILE FERNÁNDEZ
URANO

2 ↗

La guerra civil contada a los jóvenes
A. PEREZ-REVERTE
ALFAGUARA

3 ↗

El libro prohibido de la economía
F. TRIAS DE BES
ESPASA CALPE

4 ↗

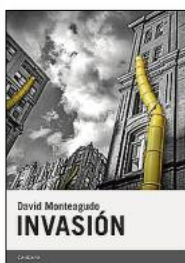
Pujol, el hundimiento
XAVIER HORCAJO
ACTAS

5 ↘

Valió la pena. Una vida entre diplomáticos
JORGE DEZCALLAR
PENÍNSULA

L'escletxa de la realitat esquerdada

«INVASIÓN» ▶ INSPIRANT-SE EN CLÀSSICS COM «LA METAMORFOSI» DE KAFKA O «EL QUIXOT» DE CERVANTES, L'ESCRIPTOR GALLEC DAVID MONTEAGUDO CONSTRUEIX UN RELAT ON LA FICCIO I LA QUOTIDIANITAT ES REPARTEIXEN EL PROTAGONISME

DAVID MONTEAGUDO
«Invasión»
CANDAYA
189 PÀGINES

Gegants que fan referència als molins de vent del Quixot, en un entorn que muta i canvia, igual que el cos del Gregorio Samsa kafkià, que desperta convertit en insecte. Un conjunt de sospitosos contenidors des d'on s'escapen tubs grocs que es dirigeixen a portes i finestres. És el món en què es desenvolupa «Invasión», l'últim llibre de David Monteagudo (1962, Vivero, Lugo), una història de mil lectures subterrànies, carregada de literatura clàssica, potència simbòlica i una forta addicció narrativa.

MATÍAS CROWDER

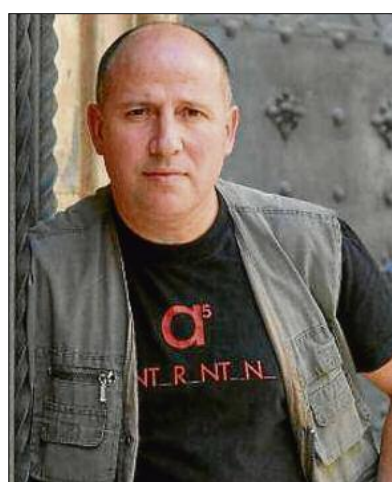
■ Què passaria si un dia qualsevol comencéssim a veure que el món en què ens movem canvia d'una forma il·lògica? Què passaria si apareguessin gegants del no-res i, a més, fóssim els únics que els veiem? Una vida que redunda en la mediocritat acomodàcia de García, el protagonista, que es veu davant la disjuntiva d'eludir el problema, com ha fet amb tants altres, o enfrontar-s'hi de ple.

Va ser el seu darrer llibre, *Fin* (2009), que el va llançar a la fama, allunyant-lo

de la feina com a operari d'una fàbrica de cartonatge i portant la seva novel·la al cinema. Des de llavors David Monteagudo es manté en aquella frontera invisible en què es disputa l'avantguarda de les lletres com «una glopada d'aire fresc per a les lletres d'aquest país», segons la crítica. Qui pensi que *Invasión* és fruit d'aquesta monotonia industrial de la qual prové l'autor s'equivoca. Va més enllà.

«No cal ser obrer, ni treballar en una fàbrica, per viure situacions absurdes», comenta Monteagudo. «A la fàbrica teníem moments d'aclapament, però la finalitat era clara, produïem objectes, i a més –com a simple operari– tots els problemes s'arreglaven quan sonava la sirena de sortida. Els gegants apareixen, més aviat, quan hom s'enfronta amb la societat, amb l'entorn, o simplement amb la vida de veritat, no amb les vuit hores de feina. En aquest sentit, l'aclapament és més genèric, més existencial, i els gegants –que n'hi ha, i jo els veig– són, evidentment, metafòrics».

A *La metamorfosi* de Franz Kafka qui canvia és el protagonista, que es converteix en un insecte. En canvi, el que canvia en aquesta novel·la és l'entorn. Monteagudo assegura que

David Monteagudo.

el llibre té una clara inspiració *kafkiana*, conscient i metòdica: «jo sempre dic que als clàssics se'ls pot afusellar impunement, perquè ningú els llegeix, almenys en profunditat; per descomptat que es tracta d'afusellar, però explicant la teva pròpia història, que ha de ser única, personal i intransferible».

«M'interessa aquesta escletxa per la qual s'esquerda la realitat», comenta. Monteagudo explica que la seva vida és molt pragmàtica i afable, i encara que es-

crigui històries fantàstiques i es descriu com un escèptic recalcitrant. «Hauria de remuntar-me a l'adolescència, o fins i tot a la infància, per trobar-me amb alguna escletxa. Jo era un nen molt poruc, i a vegades vaig arribar a tèmer la bogeria. Però com a adult sóc estable... O potser sóc un García just abans de veure el primer gegant?».

Por de tornar-se boig o pànic de ser un mateix, és el temor al qual s'enfronta el seu protagonista. «Més aviat el segon», confirma l'autor, si és el cas, «però sempre com a conseqüència que el món canviï, cap a pitjor, i que a sobre el nou credo s'acabi imposant, i jo em senti completament desplaçat i desubicat».

Monteagudo es mostra confiat que el seu llibre també acabarà al cinema, com va passar amb *Fin*, que el 2012 va dirigir Jorge Torregrossa. «M'encantaria», confirma. «Una important productora ja s'hi ha interessat i està llegint el llibre. Jo crec que podria donar una bona pel·lícula, de fet una altra de les fonts bàsiques d'inspiració, per escriure-la, va ser la pel·lícula *Take Shelter*. M'agradaria que l'agafés un director creatiu, amb llibertat de moviments, que fes la seva pròpia paranoia, encara que al final s'assemblés poc o gens a la meua novel·la».